гнеся і Ворошилов, і Жір і Косіор, і ще
якісь чужі люди, робоче місце будівельника
огороджено дерев'яною решіткою, а поміж
ногами проміж до решітки, народу набилось
багато, багато-пухнім, вони весь час сидять
біля помосту, Ворошилов сидів за
столом і проводив засідання:
скільки зібрали, скільки здали з га,
і удивився він що наш колгосп здав
більше за сусідній, а в нього і посів
матеріал забрали. Він телеграмою
задав питання: де наш посівматеріал,
а він що було тютюн, так приїхали
нагло і мене двоїли під дулом
пістолета і все вивезли із двору.
В нашому селі жив Кармока Дашкевич
(він уже вмер) - орденоносець в